

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **M. K.**, zastoupené Mgr. Milanem Hadravou, advokátem se sídlem Školní 3315, Chomutov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2018, čj. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 6. 2019, čj. 78 Ad 28/2018-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Milanu Hadravovi, advokátu, **se přiznává** za řízení o kasační stížnosti odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 1 573 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaná rozhodnutím z 29. 5. 2018 zamítla námitky žalobkyně proti svým rozhodnutím ze dne 10. 4. 2018, kterými rozhodla o výši invalidního důchodu žalobkyně a zamítla její žádost o zvýšení invalidního důchodu pro nesplnění podmínek dle § 56 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

[2] Proti rozhodnutí o námitkách podala žalobkyně znovu námitky, které žalovaná rozhodnutím z 19. 6. 2018 zamítla pro nepřijatelnost.

II.

[3] Proti rozhodnutí žalované z 19. 6. 2018 podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, ve které nesouhlasila s hodnocením její zdravotní a finanční situace. Namítla, že jí při výpočtu výše invalidního důchodu nebyla uznána péče o rodiče, žalovaná se v rozhodnutí nevypořádala se všemi jejími námitkami, při rozhodování se neseznámila s celým spisem a nepřihlédla ke všem pro věc rozhodným skutečnostem.

[4] Krajský soud rozsudkem žalobu zamítl. Dle jeho názoru postupovala žalovaná v souladu se zákonem a neměla jinou možnost než námitky proti rozhodnutí o námitkách dle § 92 odst. 1 spr. ř. pro nepřijatelnost zamítnout, aniž by se věcně zabývala jejich obsahem.

III.

[5] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností opírající se o důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

[6] Předně nesouhlasila s názorem krajského soudu, že by mělo být nepřijatelné podat proti rozhodnutí o námitkách další námitky a namítla nesprávnost názoru, že by se žalovaná pro nepřijatelnost námitek již neměla věcně zabývat obsahem podání žalobkyně.

[7] Dále namítla, že i kdyby byl názor soudu správný a námitky proti rozhodnutí o námitkách by nebyly přípustné, dopustil se správní orgán pochybení, protože měl v takovém případě posoudit podání v souladu s § 92 odst. 1 spr. ř. jako podnět k přezkumu, žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí a namísto zamítnutí námitek se měl zabývat tím, zda nejsou dány předpoklady pro některý z těchto postupů.

[8] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

IV.

[9] Žalovaná ve vyjádření uvedla, že trvá na svém původním právním názoru a ztotožňuje se s rozsudkem krajského soudu. Na základě § 88 a § 88a zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále „zákon o organizaci“), nebylo možné rozhodnout jinak než námitky stěžovatelky proti rozhodnutí o námitkách zamítnout. Z toho důvodu se s ohledem na ekonomii řízení věcnou stránkou věci blíže nezabývala.

pokračování

V.

[10] Kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Nejvyšší správní soud proto posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] První stěžejní otázkou v dané věci bylo, zda je v řízení ve věcech důchodového pojištění přípustné podání námitek proti dřívějšímu rozhodnutí o námitkách. Námitkové řízení dle § 88 zákona o organizaci představuje zvláštní úpravu řádného opravného prostředku proti správnímu rozhodnutí. Podle § 88 odst. 6 tohoto zákona námitky nelze podat proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení o námitkách nebo o odvolání. Dle § 88 odst. 8 téhož zákona, nestanoví-li § 88 odst. 1 až 6 a 9 jinak, uplatní se na řízení o námitkách, rozhodnutí o námitkách a na přezkumné řízení a obnovu řízení, která se týkají rozhodnutí o námitkách správní řád (s výjimkami výslovně uvedenými v tomto ustanovení).

[13] Zákon o organizaci tedy jednoznačně stanovuje nemožnost podat námitky proti rozhodnutí o námitkách. Dle § 88a odst. 4 tohoto zákona není možné proti rozhodnutí o námitkách podat ani jiný řádný opravný prostředek (odvolání, či rozklad). O tom žalovaná stěžovatelka řádně a v souladu se zákonem poučila, stejně jako o přípustné obraně proti jejímu rozhodnutí. Žalovaná i krajský soud tedy postupovaly správně, když námitky proti rozhodnutí o námitkách posoudily jako nepřípustné a zamítly je dle § 92 odst. 1 spr. ř., který je s ohledem na již citovaný § 88 odst. 8 zákona o organizaci aplikovatelný i pro rozhodnutí o námitkách. Námitka tedy není důvodná.

[14] Ani námitce o neprovedení věcného přezkumu uplatněných námitek v rámci správního rozhodnutí o zamítnutí Nejvyšší správní soud nepřisvědčil. S odkazem na svou ustálenou judikaturu (např. rozsudek čj. 9 As 172/2012-32) uvádí, že je nutné rozlišovat, zda správní orgán postupuje při zamítání opravného prostředku dle § 89 odst. 2, nebo dle § 92 odst. 1 spr. ř. Zamítnutí odvolání podle § 92 odst. 1 spr. ř. je pouze procesním rozhodnutím konstatujícím nepřípustnost nebo opožděnost opravného prostředku, aniž by správní orgán jakkoliv hodnotil a zkoumal věcnou a právní stránku rozhodnutí, tzn. jde o zamítnutí z důvodů nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek. Nejde o zamítnutí na základě meritorního přezkumu a nedochází tak k potvrzení rozhodnutí orgánu prvního stupně dle § 89 odst. 2 v souvislosti s § 90 odst. 5 spr. ř., kdy je opravný přestupek zamítnut na základě závěru o jeho nedůvodnosti. V dané věci postupovala žalovaná správně dle § 92 odst. 2, námitka stěžovatelky je tedy neopodstatněná.

[15] Námitka, že žalovaná neměla zamítnout nepřípustné námitky, ale posoudit je jako podnět pro přezkumné řízení, obnovu řízení či vydání nového rozhodnutí, je nepřípustná, neboť ji stěžovatelka neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak mohla učinit (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud se proto touto námitku nezabýval.

VI.

[16] Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[17] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, které by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

[18] Stěžovatelce byl usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23. 4. 2019, čj. 78 Ad 28/2018-29, pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem Mgr. Milan Hadrava, advokát, který ji v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s. zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. V takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud přiznal zástupci stěžovatelky odměnu za jeden úkon právní služby (sepis a podání kasační stížnosti) podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Za tarifní hodnotu se ve věcech sociálního zabezpečení považuje částka 5.000 Kč (srov. § 9 odst. 2 advokátního tarifu). Za jeden úkon právní služby tak náleží odměna ve výši 1.000 Kč (srov. § 7 bod 3 advokátního tarifu) a náhrada hotových výdajů 300 Kč (srov. § 13 odst. 3 advokátního tarifu). Zástupce doložil, že je plátcem DPH, proto mu rovněž náleží náhrada ve výši 21 % z částky 1 300 Kč, tj. 273 Kč. Celkem odměna a náhrada hotových výdajů činí 1 573 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. dubna 2020

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu